

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 3-09-2014 la representació processal de la societat F. va formular demanda en reclamació de quantitat pel procediment ordinari contra l'entitat bancària X. SA en virtut de la qual sol·licitava la condemna d'aquesta darrer

a l'abonament de la quantitat de 86.958,86 euros, mitjançant retrocessió amb data valor el 10 d'abril del 2014 de la transferència efectuada incorrectament; al pagament dels interessos al tipus bancari produïts per la suma anteriorment indicada des del dia en què s'efectuà la transferència i fins el dia en què es produeixi el seu retorn; al pagament dels danys i perjudicis causats a la seva mandant si s'escau, amb imposició a l'adversa de la totalitat de les costes produïdes en aquesta instància, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- La representació processal d'X. SA va contestar la demanda en data 24-09-2014 oposant-se totalment als arguments exposats a la mateixa.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica, i posteriorment de conclusions, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 10-02-2016 i va decidir : “que desestimant íntegrament la demanda principal interposada per la societat “F.” contra l'entitat bancària “X., S.A.”, ha d'absoldre i absol lliurement a la darrera de tots els pediments efectuats de contrari, amb imposició de les costes processals d'aquesta instància segons s'ha articulat en el darrer Considerant.”

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat F. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació de la sentència dictada pel tribunal a quo, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. - En el present litigi, la part agent, F., reclama de la part defenent, X., SA (en endavant X.) la suma de 86.958,86 € més els interessos legals des del dia 10.4.14 i el pagament de les costes. La sentència d'instància, davant de l'oposició de la part defenent, decideix desestimar la demanda amb imposició de les costes a la part agent.

Aquesta es rebel·la contra tal decisió i interposa recurs.

SEGON.- Els fets no estan en dubte: la part agent va donar una ordre al seu banc (X.) en el dia 10.4.14 de transferir la suma de 86.445€. El Banc va complir l'ordre de transferència però es va equivocar de destinatari (enlloc del Sr. A.G., el va trametre a A.M., que tenia un codi SWIFT diferent) però va carregar en el compte del seu client la suma total de 86.958,86€ (hi va afegir a l'import ordenat les despeses bancàries).

En reclamar el Sr. A.G. a la part agent que no havia rebut la transferència acordada, l'agent va fer les investigacions oportunes i es va comprovar que s'havia equivocat el seu banc i havia fet la transferència a qui no era l'ordenat en el seu moment.

Feta la reclamació client a X. i a requeriment d'aquest se li va demanar que tornés a fer una ordre de transferència en favor del nom equivocat de destinatari i, un cop feta en data 2.5.14, el destinatari inicial va rebre la transferència de manera correcta.

Reclamada pel client al banc la devolució de la suma inicial enviada per error a l'altre destinatari, el banc s'hi ha negat. Aquest és el fons del conflicte.

TERCER.- La part apel·lant discrepa de la valoració de la prova feta per la sentència d'instància, la qual considera que en haver fet la segona transferència per la part agent, cal interpretar-ho com a una renúncia a la voluntat de l'acció d'impugnació per part de F.

No podem de cap manera compartir aquella interpretació. Sabut i pacífic resulta que en el compliment de les obligacions, les parts han d'actuar amb la diligència deguda i que, en cas de culpa o negligència (encara que sigui molt lleu) en el compliment de les seves obligacions -tant en el dret nostre com en els dels nostre entorn- el deutor ha de rescabalar dels danys i perjudicis que hagi causat amb la seva actuació negligent.

Això no es discuteix en la sentència però en canvi es valora la decisió posterior de tornar a fer una transferència amb les dades errònies com a una voluntat de convalidació de l'error original comès per l'entitat bancària.

Cal preguntar-se per fer un judici just de valoració quin podia haver estat l'interès del client de tornar a fer una ordre amb les dades errònies (com les que havia fet el banc). De moment podia imaginar que passaria el que ha passat, és a dir, que el banc li tornaria a carregar el seu import (ara ja no li carreguen les despeses bancàries), cosa que només s'explicaria o bé per no retardar l'operació que tenia pendent amb el Sr. A.G. que estava esperant cobrar des del dia 10.4.14 o bé que ho feia a prec d'X. que podia tenir interès -per mecàniques comptables internes- d'evitar la detecció palpable del seu error.

Com ja hem dit en altres ocasions, tant doctrinalment com jurisprudencial, la tutela judicial efectiva (art. 10 de la CA), la justícia material i la realitat social han recomanat recórrer als criteris de normalitat (cal demostrar allò que és anormal, i per consegüent "impeditiu") i presumir allò que és normal en unes relacions humanes, o bé en l'estat normal o natural de les coses o en situacions de fet o de dret; cal tenir present la facilitat o proximitat (disponibilitat) de cada part als mitjans probatoris per evitar situacions desproporcionades de manca d'igualtat processal o bé que denotin una manca absoluta de bona fe processal en l'establiment de la veritat material; i finalment com a conseqüència de tot això, la necessària flexibilitat en l'aplicació de les normes de distribució de la càrrega probatòria.

Això ens porta a que l'explicació donada per la part agent sobre l'interès exclusiu de l'entitat bancària en refer la transferència amb les dades errònies

es plenament plausible. No tindria explicació que el client repetís l'error de l'entitat i així és trobés que se li han carregat en el compte dues vegades la mateixa partida per una mateixa operació (la mantinguda amb el Sr. A.G.). Aleshores, no podem concloure que tenia una voluntat de convalidar l'operació equivocada a canvi de pagar per duplicat l'error de l'entitat. Ni tampoc ens trobem davant de cap declaració de voluntat inequívoca de renúncia a cap acció que exigeix que no existeixen els més mínims dubtes de la seva voluntat o que els actes realitzats siguin absolutament incompatibles amb la voluntat de reclamar posteriorment.

QUART.- En conclusió, hem de donar per ajustada als principis esmentats de valoració de la prova que proposa la part agent i apel·lant i estimar que no ha existit cap mena de renúncia per la seva part a recuperar allò que es va disposar per l'entitat bancària en contra de la seva ordre, i que resulta incomprensible que, en ares del prestigi històric de l'entitat, no s'hagi reconegut el deure de la devolució des del primer moment. No ha de desconèixer l'entitat defenent que ja dèiem en la nostra sentència de 27.1.09 (rotlle 074/08) que *"...Havent patit els demandants un dany com a conseqüència de l'actuació negligent de la demandada procedeix entendre que aquesta ha incorregut en una responsabilitat que s'ha de valorar en termes estrictes, ja que, acord amb el dret tradicional al Principat d'Andorra, el dipositari d'uns diners a l'hora de fer una determinada transferència bancària respon fins i tot per culpa levíssima, segons resulta de les Decretals de Gregori IX de deposito, III,16, cap 2 i del text d'Ulpia in deposito... nisi forte et merces accessit: tum etiam culpam extinguitur, com destaca la Sentència d'aquesta Sala de 12 de setembre del 1996...."*

I tampoc cal oblidar que l'article 39.1 de la Llei 14/10 de 13 de maig de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer afegeix també un plus d'exigència a les entitats bancàries que estan obligades a evitar qualsevol pràctica que pugui infringir els bons usos i costums que puguin posar en perill els principis ètics i de conducta acceptats a escala internacional.

En conclusió, atès que l'ordre de transferència originària va ser errònia, la part defenent havia d'haver procedit de manera immediata a reparar l'error al

seu client i evitar l'operativa emprada que no tenia cap benefici pel perjudicat i que encara ha resultat més greujosa .

CINQUÈ.- Finalment és procedent també la reclamació d'interessos per part de l'agent de la suma indegudament retinguda des del dia que va tenir lloc (10.4.14) perquè òbviament no ha pogut disposar de la dita suma i això li ha causat uns perjudicis que han de ser reparats. Tot sense perjudici del dret de repetició que li pertoca a la part defenent davant de qui hagi resultat graciosament afavorit per l'error.

SISÈ.- En conclusió, el recurs ha de ser íntegrament estimat i amb ell la demanda origen de la reclamació, amb imposició de les costes de la instància a la part vençuda, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

SETÈ.- L'èxit del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de F. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 10 de febrer de 2016, que revoquem íntegrament, i amb estimació íntegra de la demanda, condemnem X., SA (X.) a pagar a la part agent la suma de 86.958,86€ més els interessos legals des del 10.4.14 i fins al total pagament del deute així com les costes d'instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

No fem pronunciament de condemna sobre les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-